

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie r.pr. G. F.

ukaranej za czyn z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
w dniu 18 czerwca 2025 r.,

wniosku ukaranej o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Marka
Dobrowolskiego wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie II ZK 104/23

na podstawie art. 29 § 10 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym
(Dz.U.2024.622 tj. z 2024.04.23)

postanawia

wniosek odrzucić

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek ukaranej r. pr. G. F. o zbadanie
spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez sędziego Sądu
Najwyższego Marka Dobrowolskiego w związku z prowadzoną przed Sądem
Najwyższym, Izbą Odpowiedzialności Zawodowej, sprawą w przedmiocie kasacji
od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z
23 maja 2023 r. sygn. [...].

W uzasadnieniu wnioskodawca podniosła, że SSN Marek Dobrowolski nie
daje gwarancji zachowania standardów niezawisłości i bezstronności przy
rozpoznaniu sprawy II ZK 104/23, gdyż przed powołaniem go na urząd sędziego
Sądu Najwyższego – sędziego Marka Dobrowolskiego nie legitymował się dorobkiem

orzecznictwem, a jako pracownik naukowy specjalizował się w prawie konstytucyjnym. Natomiast nie specjalizował się w prawie karnym na gruncie, którego będzie rozpoznawana jej sprawa. Podniosła również, że po cyklu szkoleń w latach 2015-2018 władze jej korporacji, które umożliwiły niektórym osobom objęcie urzędu sędziego Sądu Najwyższego, wystąpiły z lawiną wniosków o ukaranie radców prawnych. W dalszej części wniosku jego autorka podniosła, że istnieje związek sędziego Sądu Najwyższego Marka Dobrowolskiego z władzą – nie precyzując tego stwierdzenia. Nadto powołała się na wypowiedź publiczną sędziego w innej sprawie oraz wypowiedź Rzecznika Prasowego Sądu Najwyższego w sprawie rozpoznawanej w Sądzie Najwyższej, w składzie której orzekał SSN Marek Dobrowolski. I na podstawie tych dwóch wypowiedzi sformułowała wniosek o braku niezawisłości sędziego W uzasadnieniu wniosku wskazała również na treść uchwały Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., sygn. BSA 1-4110-1/20, także na wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka 3 lutego 2022 r. w sprawie Advance Pharma Sp. z o.o. przeciwko Polsce.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy z 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2024.622 tj. z 2024.04.23 – zw. dalej uSN) dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy (tzw. test niezawisłości i bezstronności sędziego). Artykuł 29 § 9 uSN stanowi, że wniosek inicjujący test niezawisłości i bezstronności sędziego powinien – pod rygorem jego odrzucenia bez wezwania do usunięcia braków formalnych (art. 29 § 10 uSN) – czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5 (pkt 1)

oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie (pkt 2).

W założeniu ustawodawcy wniosek ma zmierzać do stwierdzenia niespełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego wymogów (naruszenia standardu) niezawisłości i bezstronności w konkretnej sprawie, powinien zatem wskazywać okoliczności, do których odwołuje się art. 29 § 5 uSN tj.:

- 1) towarzyszące powołaniu danego sędziego Sądu Najwyższego,
- 2) dotyczące jego postępowania po powołaniu, które mogą wywoływać uzasadnione wątpliwości co do spełnienia przezeń wymagań niezawisłości i bezstronności,
- 3) świadczące o tym, że tak ujęty deficyt niezawisłości bezstronności, może oddziaływać na wynik konkretnej sprawy, z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Brak któregośkolwiek z tych trzech elementów musi skutkować uznaniem, że wniosek nie spełnia wymagań określonych w art. 29 § 9 uSN.

Wbrew wskazanym wymogom, wnioskodawca nie wskazał żadnych konkretnych okoliczności towarzyszących powołaniu SSN Marka Dobrowolskiego na urząd sędziego Sądu Najwyższego ani okoliczności dotyczących jego postępowania po powołaniu, które wypełniałyby ustawowe przesłanki z art. 29 § 9 uSN. Nie są takimi okolicznościami te z nich, które zaistniały przed powołaniem na urząd sędziego Sądu Najwyższego. Natomiast co do pozostałych okoliczności uzasadnienie przedmiotowego wniosku sprowadza się jedynie do stwierdzeń, które charakteryzuje brak precyzji a nadto brak odniesienia do sprawy, która ma być rozpoznawana przez SSN Marka Dobrowolskiego.

Wniosek nie zawiera także żadnych dowodów, o których mowa w art. 29 § 5 uSN, a które by świadczyły o kierunkowym nastawieniu do sprawy, w której sędzia Marek Dobrowolski miałby orzekać. Powołanie się natomiast wnioskodawcy na okoliczności subiektywnie postrzegane a mające mieć wyraz w określonych poglądach, którymi miałby kierować się rzekomo SSN Marek Dobrowolski jest daleko idącą ich projekcją o charakterze publicystycznym.

W ocenie Sądu Najwyższego wniosek zatem nie spełnia warunków formalnych z art. 29 § 5 i § 9 pkt 2 uSN, a więc na podstawie art. 29 § 10 uSN podlega odrzuceniu bez wzywania do usunięcia braków.

[M. T.]

[r.g.]